

فقه و زندگی

ع

پرستاری

بازار اهلنما بی حجت الاسلام محمدحسین فلاح زاده
به سفارش ستداد احیا، امری به معروف و نهی از منکر

فاطمه استشارة

فهرست

سخن پژوهشکده	۹
مقدمه	۱۳
فصل اول: کلیات پرستاری	۱۷
ارزش پرستاری	۲۱
پرستاری در اسلام	۲۲
فصل دوم: اخلاق پرستاری	۲۵
اخلاق پرستاری	۲۷
رعایت اخلاق در برخورد پرستار با بیمار	۲۷
فصل سوم: احکام پرستاری	۲۸
احکام پرستاری	۲۷
بخش اول: احکام عبادت	۲۷
نماز	۲۸
وضو	۲۸

۳۰.....	وضوی جبیره‌ای
۳۰.....	احکام پرستاری
۳۱.....	مقدار جراحت و حکم آن
۳۳.....	خلاصه احکام وضوی جبیره‌ای
۳۵.....	موارد تیمم
۳۶.....	نحوه تیمم
۳۶.....	وقت نماز
۳۸.....	نماز بیماران
۳۹.....	نماز نشسته (چه وقت نماز را نشسته بخوانیم)
۴۰.....	چگونگی نماز نشسته
۴۱.....	چه وقت نماز را خوابیده بخوانیم
۴۱.....	چگونگی نماز خوابیده
۴۲.....	بیدار کردن بیمار برای نماز
۴۳.....	سخنی با پرستاران
۴۴.....	نماز با بدنه یا لباس نجس
۴۷.....	بخش دوم: طهارت
۴۷.....	خون
۴۸.....	انتقال خون و خرید و فروش آن
۴۹.....	عضو جدا شده
۴۹.....	میت یا انسان مرده
۵۰.....	احکام محضر
۵۲.....	راه ثابت شدن نجاست
۵۵.....	خوردن و آشامیدن چیز حرام یا نجس برای معالجه

تطهیر اشیای نجس.....	۵۶
روزه.....	۵۶
تزریق برای روزه دار.....	۶۰
خمس.....	۶۰
بخش سوم: احکام اجتماعی	۶۳
امر به معروف و نهی از منکر.....	۶۳
احکام نگاه و لمس	۶۵
احکام تماس.....	۷۰
احکام پوشش.....	۷۲
لباس پرستارها.....	۷۳
جو راب	۷۵
احکام زینت و آرایش	۷۵
احکام روابط زن و مرد	۷۶
بخش چهارم: مسایل مالی	۷۹
مالی (احکام مالی)	۷۹
بیت المال.....	۷۹
ضمان.....	۸۰
هدیه گرفتن	۸۲
اشیاء پیدا شده	۸۲
منابع.....	۸۳

سخن پژوهشکده

از دیدگاه اسلام، همان‌گونه که دین راهنمای اندیشه و اخلاق و عبادت‌ها است، راهنمای انتخاب شغل و باید‌ها و نباید‌ها در قلمرو تولید، توزیع، مصرف، مدیریت و اقتصاد هم محسوب می‌شود. شناخت مکاسب، متاجر، صنایع و مشاغل حلال و حرام، ضرورت زندگی اسلامی است. طرح پژوهشی-فرهنگی «فقه و زندگی» با این عقیده شکل گرفت که اسلام پاسخگوی نیازهای بشر در همه عرصه‌های زندگی است.

مشاغل مختلف صدها حکم واجب و مستحب و شرائط حقوقی و اخلاقی دارد که دانستن آن در سلامت روابط اجتماعی و تکامل اخلاقی و معنوی انسان اثر می‌گذارد. همچنین صدها حرام و مکروه دارد که انجام آن فضای زندگی جمعی و اسلامی را آلوده می‌سازد و ابهام آن دلهره و تردید می‌آفريند. آشنایی با احکام ویژه هر صنف برای دست‌اندرکاران آن ضرورت حتمی و برای مراجعت به آن مشاغل «نیاز

قطعی» و برای اهل مطالعه، دانش اجتماعی-دینی، مفید و روشنگر است.

با توجه به این حقیقت، مسئولان ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر - که سیمای نورانی فقیهی بیدار و دلسوز و شجاع، همچون حضرت آیة‌الله جنتی «دام ظلّه العالیٰ» در صدر آن می‌درخشد - این نیاز را احساس کردند که اگر اصناف و اشارات اجتماعی با حلال و حرام‌های الهی و واجب و مستحب آشنا باشند معروف‌های بسیاری تحقق خواهد یافت و آمار منکرات اجتماعی کاهش چشمگیری خواهد داشت. این مهم، تلاش برای تدوین احکام صنفی و آموزش مستقیم و غیر مستقیم را جدی‌تر ساخت. تدوین متون آموزشی و توجیهی برای اصناف و نیازهایی است که جای خالی آن در این میدان به خوبی احساس گردید و برای تحقق این هدف از برخی فضلای محترم حوزه علمیه قم استمداد شد و کار تهییه متون مورد نیاز برای اصناف مختلف تولیدی توزیعی، خدماتی و صنعتی آغاز گردید. این افتخار نصیب پژوهشکده امر به معروف و نهی از منکر شد و با نظارت علمی چند تن از محققان و نویسندهای از جمله حجه‌الاسلام محمود مهدی‌پور و حجه‌الاسلام محمد حسین فلاح‌زاده به توفیق الهی سامان یافت. مجموعه حاضر نقطه پیوند «فقه» و «زندگی» است؛ که چگونگی تأمین معیشت حلال را به مسلمانان و صاحبان مشاغل گوناگون می‌آموزد و فقه را از تئوری به عمل و دین نظری رابه صحنه عمل و تجربه اجتماعی نزدیک می‌سازد.

از آنجاکه بسیاری از مشکلات اجتماعی، ناشی از ندانستن احکام الهی و عمل نکردن به قوانین فقهی است، اگر دولت ملت، مسئولان و

مردم در روابط خویش دستورهای زندگی بخش الهی را بشناسند و عمل کنند زندگی هر روز شیرین و شیرین تر می شود و بسی اعتمادی ها و بدینی ها و ستم های اجتماعی رخت بر می بندد و زمینه برای رشد معنوی و اخلاقی و سعادت جاودانی فراهم می گردد.

شناخت دقیق قوانین الهی از قرآن و سنت، شناخت عمیق واقعیت اجتماعی و روش های تولید و توزیع و مصرف و ارائه خدمات و کالاهای و گسترش صداقت در روابط مردم، زمینه «عدالت اجتماعی» را فراهم می کند.

نویسندهای در این پژوهش هدفی جز شناخت وظیفه الهی و دینی هر صنف و ابلاغ احکام به صاحبان مشاغل گوناگون نداشته و در این زمینه از قرآن و سنت و فقه اهل بیت علیه السلام و اخلاق اسلامی و اصول مسلم عقلی بهره گرفته‌اند. امید است با دریافت رهنماهای دانشوران رشته‌های گوناگون و فقهای بزرگوار و صاحبان مشاغل، این مجموعه کامل و کامل‌تر شود و زمینه اجرای قوانین اسلامی در زندگی فردی و اجتماعی فراهم آید.

در پایان از تمام مسئولان و دست‌اندرکاران، به ویژه دبیر «ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر»، جناب حجۃ‌الاسلام و المسلمین حاج سید احمد زرگر و تشکلهای مردمی ستاد، که ما را در شناخت موضوعات و مصادیق احکام یاری کردند، تشکر نموده و از همه صاحب‌نظران دلسوز و محققان و دست‌اندرکاران امور اصناف و برادران و خواهران مؤمن و متعهد در واحدهای صنفی تقاضا می‌شود دیدگاه‌های علمی، تجربی خویش را در جهت تکمیل و اصلاح این مجموعه به آدرس: قم، بلوار سمية، کوچه ۱۲، پلاک ۳۵۵

مقدمه

بانگاهی گذرا به تاریخ بشریت می‌توان دریافت که صفحات تاریخ از جنایات بی‌شمار انسان‌ها به یکدیگر سیاه گشته است. اما خوشبختانه در برابر اینها کم نیستند، افرادی که به کمک دیگران شتافته‌اند و برای حفظ حیات همنوعانشان از جان خویش مایه گذاشته‌اند. خدمت به همنوع در سخنان پیشوایان ما به عنوان بهترین عبادت و ارزش شمرده شده است. از امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده است که خداوند عزوجل فرموده‌اند:

«مخلوقات روزی خواران من هستند؛ محبوبترین شان کسی است که با مردم مهربانتر، و در برآوردن نیازهای آنان کوشاتر باشد.^۱» پرستاری نیز نوعی خدمت به همنوع و بشریت است. چنانچه پرستاران گرامی و زحمت‌کش، فرهنگ، اخلاق و احکام آن را بیاموزند، علاوه بر خدمت به خلق و نشاط روحی، که از بهبدیافتگری بیمار، به انسان

متعهد دست می‌دهد، رضایت خالق را نیز در بر دارد و خداوند خود
ضامن و پاداش‌دهنده به این خدمت‌ها و نوع دوستی‌هاست.

در حدیثی دیگر، امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«هیچ مسلمانی حاجت مسلمان دیگر را بطرف نمی‌کند، مگر آنکه
خداوند تبارک و تعالیٰ به او خطاب نماید که: پاداش تو، به عهده من

است و کمتر از بهشت برایت نمی‌پسندم.»^۱

پرستاری از بیمار، یکی از قوانین بین‌المللی است. در آیین
نجات‌بخش اسلام نیز به پرستاری از بیماران حتی اسیران بیمار و
 مجروح توصیه و سفارش شده است. تاریخ، پرستاری شخصیت‌های
چون نبی اکرم ﷺ را یادآوری نموده و ارزش و اهمیت پرستاری را از
دیدگاه این رهبر الهی و اولاد طاهرینش بازگو می‌نماید، که از جایگاه
بلند و رفیعی برخوردار است و همواره بشریت در سیره عملی و گفتار و
عملکرد خاندان عصمت و طهارت شاهد ارج نهادن به امر شریف
پرستاری و پرستاران شفیق و دلسوز می‌باشد.

در کتب روایی و تاریخی نمونه‌هایی از زندگانی آن بزرگواران
مبینی بر توجه و تقدیر از مقام پرستاران آورده شده: پیامبر گرامی
اسلام در جنگ‌ها با پرداخت غنیمت و نیز دلجویی از پرستاران تقدیر
می‌کرد.

از ابن عباس نقل شده است که پیامبر اکرم ﷺ زنان پرستار را به
جنگ می‌بردند، تا مجروحان را مدوا کنند و از غنیمت به آنان عطا
می‌نمود.^۲

۱. اصول کافی، ج ۳، ص ۲۷۹.

۲. صحیح مسلم، ج ۲، کتاب جهاد و السیر، باب ۴۸ و ۱۷۹.

همچنین رهبر کبیر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی، امام خمینی رهبر در جمع پرستاران چنین فرمودند:

«این شغل پرستاری از شغل‌های شریف است که، اگر توأم با وظایف شرعی و انسانی انجام پذیرد، در شمار عبادت‌های درجه اول محسوب می‌شود.»^۱

با توجه به اهمیت پرستاری، و لزوم آموختن فرهنگ و اخلاق و مخصوصاً احکام پرستاری، بر آن شدیم تا در نوشته حاضر چکیده‌ای از احکام مورد نیاز پرستاران گرامی را جمع‌آوری نمائیم تا گامی بسوی گسترش فرهنگ اصیل و ناب اسلام و کمک به این قشر خدمتگزار برداشته باشیم، إن شاء الله.

چند نکته:

۱. نوشته حاضر، در بردارنده مسائل ویژه پرستاران و بیمارانی است که در محیط بیمارستان، عزیزان پرستار با آنها سروکار دارند.

۲. مطالب این نوشته مطابق با فتاوی بنیانگذار جمهوری اسلامی، حضرت آیة‌الله العظمی امام خمینی رهبر می‌باشد، بجز در چند مورد که از فتاوی دیگران نیز آورده شده است.

۳. برای اطمینان بیشتر خوانندگان عزیز، منبع هر مسأله در پایان هر صفحه ذکر شده است.

۴. جهت اختصار در رجوع به منابع، علائم زیر به کار رفته است:
ج = جلد، ص = صفحه، م = مسأله، س = سؤال.

در پایان خدای را برا این توفیق سپاس می‌گوییم و از پرستاران
عزیزی که سابقه کار در محیط بیمارستان و اماکن درمانی داشته‌اند و با
رهنمودهای خود راهنماییمان بودند تشکر کرده و از نظرات و
پیشنهادهای سازنده شما عزیزان نیز، استقبال می‌کنیم.

والسلام

فاطمه استشاره

فصل اول

کلیات پرستاری

ارزش پرستاری

در میان مشاغل مختلف، برخی از شغل‌ها دارای ویژگی‌های اخلاقی و انسانی است زیرا علاوه بر اینکه با امور روزمره افراد جامعه سروکار دارد، تأثیر بسزایی در سلامت و تربیت جامعه نیز ایفا می‌کند. از جمله این مشاغل می‌توان پزشکی، معلمی و پرستاری را نام برد.

پرستاری از شریف‌ترین شغل‌های است زیرا خدمتی بزرگ به افراد همنوع و بیمار در حساس‌ترین لحظات زندگی است که افراد نیاز بیشتری به کمک دارند.

پرستاری در دیدگاه رهبران الهی از جایگاه رفیع و پرارزشی برخوردار است، پیامبر بزرگوار اسلام ﷺ فرمود:

«مَنْ قَامَ عَلَىٰ مَرِيضٍ يَوْمًا وَ لَيْلَةً بَعَثَهُ اللَّهُ مَعَ ابْرَاهِيمَ الْخَلِيلَ فَجَازَ عَلَى الصَّرَاطِ كَالْبَرِقِ الْلَّامِعِ، وَ مَنْ سَعَى

لِمَرِيضٍ فِي حَاجَةٍ فَقَضَاهَا خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيْوُمٍ وَلَدَّهُ
امهٌ. ۱

کسی که یک شبانه روز پرستاری بیماری را به عهده بگیرد، خداوند او را با ابراهیم خلیل علیه السلام محسور می‌کند، و مانند درخشش برقی از صراط عبور می‌کند، و کسی که برای برطرف کردن نیازهای مریض تلاش کند و نیاز او را برآورده کند، همانند روزی که از مادر متولد شده است از گناهانش پاک می‌گردد.»

این سخن نورانی حضرت، در روزهای آخر عمر شrifشان ایراد شده که خود نشانه اهمیت مطلب است چراکه انسان در روزهای آخر عمر مهمترین سخنان و وصیت‌های خویش را به زبان می‌آورد.

پرستاری در اسلام

دین مبین اسلام با دستورات کاملی، که حیات‌بخش و راهگشای مسلمانان می‌باشد، در هر زمینه‌ای، چه جزئی و چه کلی برنامه‌ای دارد که خط سیر افراد بشر را روشن کرده است.

در زندگی بزرگان و رهبران الهی، که اسوه مادر زندگی هستند، دستورات و فرامینی در سیره عملی آنها می‌بینیم که با دقت در آنها می‌توان نظر دین را در امر پرستاری به دست آورد.

حضرت علی علیه السلام در بستر بیماری بودند و پیامبر گرامی اسلام علیه السلام شب را تا صبح بر بالین او می‌نشستند و از او پرستاری می‌کردند.

این مطلب را علامه مجلسی از حضرت علی علیه السلام نقل کرده است

که:

«شبی، تب وجودم را فراگرفت و خواب را از من ربود بدین جهت رسول خدا^{علیه السلام} تا صبح بیدار بود و شب را بین من و نماز تقسیم میکرد. پس از نماز نزد من میآمد و جویای حال من میشد و با نگاه کردن به من از وضعیت بیماری ام اطلاع مییافت، و شیوه پیامبر^{علیه السلام} تا طلوع صبح این چنین بود. پس از آن حضرت با اصحاب نماز گزارند و در حق من دعا کردند که: خدایا! علی را شفا بده و سلامتی بخش که به خاطر بیماری اش تا صبح نخواهید ام.»^۱

و یا زمانی که وجود مقدس رسول الله^{علیه السلام} بیمار بود جبرئیل و علی^{علیه السلام} به پرستاری از ایشان پرداختند. از علی بن ابی طالب^{علیه السلام} نقل شده است:

«بر پیامبر اکرم^{علیه السلام} وارد شدم. حضرت بیمار بود و سرش در دامن مردی زیبا بود، زیباترین انسانی که دیده بودم، پیامبر^{علیه السلام} در خواب بود. به هنگام ورود، آن مرد گفت: نزد پسر عمومیت بیا که تو از من به او سزاوارتری، پس نزدیک آن دو آمدم. آن مرد ایستاد و من به جای او نشستم و سر پیامبر^{علیه السلام} را همان‌گونه که در دامان آن مرد بود به دامن گرفتم، چند لحظه درنگ کردم، آن‌گاه پیامبر^{علیه السلام} بیدار شد و به من فرمود: مردی که سر من به دامان او بود کجاست؟

(در جواب گفتم: من را بجای خود گذاشت و...)

پیامبر^{علیه السلام} فرمود: آیا می‌دانی که بود؟ گفتم: پدر و مادرم فدایت! چه کسی بود؟ آنگاه پیامبر^{علیه السلام} فرمود: آن مرد جبرئیل بود که با من سخن

می‌گفت: تا این که درد من آرام گرفت و در حالی که سرم در دامن او
بود به خواب فرو رفتم.^۱

همچنین، در تاریخ به پرستاری حضرت زهرا^{علیها السلام} اشاره شده است.^۲

۱. بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۵۰۶-۵۰۷.

۲. در تاریخ آمده که در جنگ احمد فاطمه زهرا^{علیها السلام} همراه زنان به احمد (در ۶ کیلومتری مدینه) رفت. در این نبرد رسول خدا^{علیه السلام} به شدت زخمی شد و علی^{علیها السلام} نیز جراحاتی برداشت. حضرت فاطمه^{علیها السلام} خون از چهره پیامبر^{علیه السلام} می‌شست و علی^{علیها السلام} با سپر خود آب می‌ریخت. هنگامی که فاطمه^{علیها السلام} مشاهده کرد که خون بند نمی‌آید؛ قطعه حصیری را سوزانید و خاکستر آن را بر زخم پاشید تا خون بند آمد. (بحار، ج ۲۰، ص ۳۱ و سیره ابن‌هشام، ج ۳، ص ۱۰۶)

آشنایی با احکام ویژه‌ی اصناف و گروه‌های اجتماعی، برای دستاندرکاران آن ضروری و برای مراجعتان به گروه‌ها و مشاغل، نیاز قطعی و برای اهل مطالعه، دانشی اجتماعی و دینی است.

طرح پژوهشی فقه و زندگی، که با سفارش «ستاد احیا، امر به معروف و نهی از منکر» و همت «پژوهشکده امر به معروف و نهی از منکر» شکل گرفته، پاسخی به نیازهای بشر، در همه عرصه‌های زندگی است.

مجموعه حاضر نقطه پیوند «فقه» و «زندگی» است؛ و چگونگی ارتباط و تأمین معیشت حلال را به مسلمانان و صاحبان مشاغل گوناگون می‌آموزد و فقه را از تئوری به عمل نزدیک می‌سازد.

کتاب حاضر چهارمین شماره از این مجموعه است و به احکام و آداب اخلاقی مربوط به جامعه پرستاران، اختصاص یافته است.